

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Tranzicija iz ugla preduzeća". Rad ima 12 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

SADRŽAJ:

RAZLIČITI POGLEDI NA TRANZICIJU PAGEREF _Toc281014286 \h 4

TRANZICIJA IZ UGLA
PREDUZEĆA.....5

ZAKLJUČAK 10

LITERATURA 12

UVOD

Urušavanjem socijalizma krajem 80-ih godina 20. veka otpočeo je proces tranzicije zemalja Istočne Evrope sa socijalističkog na kapitalistički sistem društvenog uređenja. Socijalizam kao kolektivistička ideologija doživeo je neuspeh. U ekonomskoj sferi ideja socijalne pravde koja se zasnivala na državnoj preraspodeli dobara stvorenih na bazi državnog i društvenog vlasništva nad proizvodnim resursima nije dala rezultate. Mehanizam podsticaja koji je proizilazio iz društvenog vlasništva i raspodele "prema potrebama" nije generisao preduzetničku energiju. Međutim, propast socijalizma kao najradikalnijeg pojavnog oblika ispoljavanja ideje socijalne pravde, ne znači automatsko prihvatanje filozofije individualne slobode, kao vrhovnog principa. Tranzicija prihvata propast socijalizma samo kao polaznu tačku za redefinisavanje preovlađujuće logike u društvu. Ovdje ima smisla otvoriti i neka pitanja. Da li urušavanje socijalizma kao društvenog sistema znači i smrt socijalističke ideje u okviru kapitalističkog sistema?

Ako je socijalistička ideja utopija kao preovlađujuća logika u sistemu, kakva je njena sudbina u okviru kapitalističkog sistema ili tokom tranzicionog procesa? Propast "proizvodnog" socijalizma, tj. vlasništva nad sredstvima za proizvodnju ne znači i propast "transfernog" socijalizma, tj. državne redistribucije. Ako su socijalne funkcije neophodne u svakoj državi, kako odrediti njene granice, a da se pri tome ne ugrozi ekonomska efikasnost?

Kako na ruševinama starog društvenog sistema izgraditi temelje novog, kapitalističkog sistema? Zaista, prostom analizom osnovnih determinanti razvijenih "zapadnih" ekonomija prepoznaju se osnovni pravci. "Zapadni" sistem društvenog uređenja podrazumijeva demokratski proces društvenog odlučivanja, apsolutnu zaštitu vlasničkih prava, privatnu svojinu, konkurenciju, slobodnu međunarodnu razmenu itd. Dakle, preporuke su jasne. Uspostaviti sistem političkog pluralizma i demokratskog procesa u okviru političkog sistema. Privatizovati državna preduzeća, doneti zakone koji štite privatnu svojinu, omogućiti osnivanje novih preduzeća, otvoriti tržište za strane investitore, robe, usluge itd. Sa stanovišta "inženjerskog" pristupa stvari su jednostavne.

Kada su prepoznate odredišne tačke, ostaje pitanje implementacije i tehničkih rešenja, koliko god ona bila bolna. Međutim, i pored privida jednostavnosti, koja proizilazi iz ovog pristupa, tranzicioni proces pokazao se kao krajnje nepredvidiv. U nekim zemljama odvijao se prilično uspešno (Centralna Evropa i Baltičke zemlje), u nekim manje uspešno (Istočna Evropa), dok je u nekima vodio pojavi nacionalizma i ratova (bivša SFRJ i zemlje bivšeg SSSR-a).

Ako znamo koji su to željeni ishodi procesa tranzicije i ako postoji osnovni društveni konsenzus oko njihovog sprovođenja, postavlja se pitanje kako to da njihova implementacija proizvodi toliko različitih efekata, oscilacija i nusprodukata. Za potrebe rasvetljavanja tog pitanja potrebno je sagledati odnos između političkog i ekonomskog tržišta u tranzicionim uslovima. Ekonomska teorija dala je preporuke (uz prilično visok stepen saglasnosti), koja su to pravila i institucije koje treba uspostaviti tokom tranzicionog procesa da bi se generisale značajnije stope ekonomskog rasta. Takođe, poznato je da ekonomske preporuke proizvode praktične efekte tek kada se formalizuju kroz proces demokratskog donošenja odluka. Za sagledavanje društvenog procesa koji stoji iza donošenja društvenih odluka potrebno je sagledati i unutrašnje pokretačke mehanizme na ličnom, pojedinačnom nivou. Individualistički pristup uvek u fokusu ima pojedinaca na koga se odnosi određena situacija. Podršku određenoj politici je teško očekivati od pojedinca čiji interes je ugrožen njenim sprovođenjem, bez obzira na to kojoj društvenoj grupi pripadao.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com